

Література:

1. Тлумачний словник української мови. URL: <http://www.slovnyk.net/?swrd=%E7%E0%E1%E5%E7%EF%> (дата звернення: 17.11.2019 р.).
2. Толковый словарь Ефремовой. URL: <http://slovar.plib.ru/dictio%paru/d1/62799.html> (дата звернення: 17.11.2019 р.).
3. Економічна енциклопедія. URL: <http://enbv.narod.ru/text/Eco%nom/encyclo/spiski/z.html> (дата звернення: 17.11.2019 р.).
4. Малий І. Й., Дибя М. І., Галабурда М. К. Держава і ринок: філософія взаємодії: монографія / За заг. та наук. ред. д-ра екон. наук, проф. І. Й. Малого. К.: КНЕУ, 2005. 358 с.

Блажейко Наталія Ярославівна

*головний спеціаліст організаційного відділу
Золочівської районної ради Львівської області*

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Сьогодні Україна стоїть на порозі здійснення адміністративної реформи, головними завданнями якої має стати «децентралізація державної влади та деконцентрація владних повноважень, зміцнення організаційної, правової та фінансово-економічної самостійності місцевого самоврядування, формування самодостатніх, дієздатних територіальних громад». Ще однією з цілей адміністративної реформи є формування ефективного механізму роботи органів місцевого самоврядування, який буде максимально наближений до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом діяльності органів місцевого самоврядування буде служіння народові, національним інтересам. Підвищення ефективності роботи публічної влади в Україні, а особливо її складової місцевого самоврядування, яке стоїть найближче до людей і надає першим найнеобхідніші послуги, є сьогодні для української держави найважливіше завдання, воно і повинно стати стрижнем адміністративно-територіальної реформи.

Основний напрям удосконалення управлінської діяльності в органах місцевого самоврядування на сучасному етапі, її подальша демократизація

і раціоналізація та забезпечення на цій основі результативності і ефективності функціонування системи публічної влади передбачає:

- запровадження дієвих механізмів залучення громадян до вироблення, реалізації і контролю публічної політики;
- забезпечення прозорості і відкритості діяльності органів влади на місцях;
- тісну взаємодію органів місцевого самоврядування з бізнесом і громадським сектором на засадах партнерства;
- переорієнтацію на управління за цілями (за кінцевим результатом) і надання послуг, оцінювання діяльності за критеріями результативності і соціальної ефективності;
- впровадження інформаційних технологій і розбудову системи електронного урядування;
- раціоналізацію організаційно-функціональної структури органів місцевого самоврядування;
- налагодження чіткої взаємодії по горизонталі і вертикалі в системі публічного адміністрування;
- утвердження наукових засад у практиці управлінської діяльності публічної влади.

Тобто йдеться про нову ідеологію і технологію функціонування органів публічної влади відповідно до концепції демократичного врядування.

Професіоналізм у будь-якій сфері діяльності невід’ємний від знання технології. Сутнісною характеристикою у впровадженні дієвих механізмів ефективної діяльності в органах місцевого самоврядування, відповідно до концепції демократичного врядування є партнерська співпраця з неурядовими організаціями і бізнесом, з метою об’єднання зусиль і ресурсів задля вирішення актуальних проблем суспільного розвитку. Перешкодами на шляху до такої співпраці нерідко стають взаємна недовіра органів влади на місцях та громадських організацій і бізнесу та недостатня усвідомленість практично усіма трьома секторами необхідності такого партнерства і взаємної користі від нього.

Об’єктивною передумовою виведення процесу становлення демократичного врядування на якісно новий рівень є розбудова системи електронної демократії та електронного врядування. Належить також виділити такі напрями, як формування єдиних центрів науки і влади, створення міжвідомчих консультацій щодо прийняття регуляторних актів, громадська експертиза їх проектів, створення дієвих механізмів

забезпечення відповідальності і підзвітності посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Отже, зусилля органів публічної влади на місцях мають бути спрямовані на вирішення актуальних управлінських проблем, утворених новою суспільною реальністю, в об'єктивній потребі переходу до інноваційних моделей соціально-економічного розвитку і орієнтації на європейські стандарти місцевої та регіональної демократії.

До нових підходів організації та змісту муніципального управління належить інформатизація суспільства, що сприяє формуванню інформаційного суспільства загалом. Формування інформаційного суспільства, початок якого припадає на другу половину ХХ ст., є однією з домінуючих тенденцій розвитку цивілізації у ХХІ ст. Завдяки стрімкому збільшенню можливостей засобів інформатики, телекомунікаційних систем і нових інформаційних технологій формується інформаційне місце існування і життєдіяльності людей, виникають специфічні ознаки інформаційного суспільства, з'являються не тільки принципово нові можливості, але і виникають раніше не відомі проблеми.

Основним джерелом розвитку інформатизації суспільства на сьогодні є безмежні можливості мережі Інтернет. Інтернет уможливорює взаємодію різних сторін суспільного життя, кожна з яких пропонує певну цінність і керується своїми інтересами. Інтернет-представництво органів місцевого самоврядування це – офіційний веб-сайт, що забезпечує доступ фізичним і юридичним особам до інформаційних, комунікативних ресурсів та інших державних послуг через глобальну мережу Інтернет, спрямований на реалізацію рішень у тих сферах громадського життя.

На сучасному етапі широкого використання в органах місцевого самоврядування набув електронний документообіг. Нині правовий статус безпаперового документообігу із застосуванням електронного цифрового підпису в органах влади визначається двома законами України «Про електронні документи та електронний документообіг» і «Про електронний цифровий підпис». Електронне урядування – це модернізація всієї системи державного управління, яка охоплює як надання якісних послуг для громадян і бізнесу, так налагодження новітніх комунікативних каналів між владою і громадянським суспільством.

Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні передбачає забезпечення доступності та якості публічних послуг відповідно до державних стандартів із урахуванням потреби забезпечення:

- територіальної доступності, що передбачає надання послуг на території громади, де проживає особа;
- належної матеріально-технічної бази для надання основних форм публічних послуг (органи місцевого самоврядування повинні мати у своєму розпорядженні відповідні приміщення та інфраструктуру);
- відкритості інформації про послуги, порядок та умови їх надання;
- професійності надання публічних послуг [1].

Одним із шляхів вдосконалення організаційної роботи у органах місцевого самоврядування є рівень взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю, який суттєво впливає на демократизацію суспільства та його інституціоналізацію, дає змогу громадянам коригувати та контролювати рішення органів місцевого самоврядування відповідно до своїх потреб. За останні роки ми спостерігаємо незначне, підвищення рівня розвитку громадянського суспільства, що пов'язано передусім із активністю українців, їхньою участю у волонтерських рухах, усвідомленням себе як громадянина України (національна ідентичність домінує над регіональною ідентичністю).

Можливості впливу громадськості на вдосконалення роботи в органах місцевого самоврядування можуть бути розширені через їхню співпрацю з громадськими організаціями. Діяльність останніх – це одна з головних форм забезпечення принципу підзвітності та підконтрольності влади. Саме через громадські об'єднання до процесу прийняття владних рішень та муніципальної політики залучаються широкі верстви населення, реалізуються та захищаються інтереси певної частини суспільства, здійснюється широкий контроль громадськості за різними напрямками діяльності місцевої влади.

Сьогодні можна виділити напрями, які сприяють підвищенню рівня управлінської роботи, її вдосконаленню, роблять діяльність органів місцевого самоврядування ефективнішою, а саме: кадрове оновлення (добір і розстановка професійних, сучасно підготовлених та мислячих кадрів, здатних працювати по-новому); підвищення рівня організаційно-правового забезпечення діяльності органів влади, відпрацювання стилю, форм і методів, їхнє постійне вдосконалення; зміцнення виконавчої дисципліни, дієвий контроль за реалізацією актів вищих органів та прийняття власних рішень; прозорість і відкритість (гласність у роботі), зв'язки з громадськістю, врахування їхньої думки щодо поліпшення ситуації в усіх сферах соціальногосподарського комплексу.

Література:

1. Сороко В., Ходорківська Н. Надання державних послуг як функція державного управління. *Вісник державної служби України*. 2007. № 3.

Бригідир Богдан Зіновійович

старший державний ревізор інспектор

Головного управління ДФС у Тернопільській області

УХИЛЕННЯ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ І ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА: АСПЕКТИ ВЗАЄМОВПЛИВУ

Беззаперечним є той факт, що ухилення від сплати податків, яке нині характерне для більшості країн світу, неминуче призводить до розвитку тіньової економіки в державі.

Насамперед відмітимо, що структура тіньової економіки передбачає наявність трьох складових: неформальна економіка, прихована економіка і підпільна (або кримінальна) економіка. Причому у кожній із наведених складових існує таке поняття як комунікаційна тінь – економічна діяльність, зумовлена новітніми технологічними досягненнями, яка не лише не підпадає під дію чинного законодавства та обліку офіційною статистикою, але й подібно до факторів виробництва «третьої хвилі», не може бути оцінена за певним механізмом ціноутворення, а відтак і податкові надходження від такої діяльності сьогодні досить складно визначити. Вищенаведене підтверджується і процесом поширення інтелектуалізації праці, зокрема у сфері інформатизації, що виявляється у формі нелегального використання програмного забезпечення, а також купівлі-продажу через мережу Інтернет.

Відтак можемо стверджувати, що тіньова економіка – це складне соціально-економічне явище, представлене сукупністю неконтрольованих і нерегульованих як протиправних, так і законних (однак безумовно аморальних) економічних відносин між суб'єктами економічної діяльності, спрямованих на досягнення надприбутку за рахунок приховування доходів і ухилення від сплати податків.

Неформальна економіка – це сегмент тіньової економіки, що виявляється в дозволений, але формально не зареєстрований, а відтак і не включений до статистичної звітності щодо економічної діяльності. До цієї категорії загалом відносять легальну, проте незареєстровану зайнятість